

негативне ставлення до підлеглих), редукцією особистісних досягнень (негативне самосприймання у професійному плані), а також захисною реакцією у формі часткового або повного виключення емоцій у відповідь на психотравмуючі впливи.

Щоб попередити професійну деформацію необхідно оволодіти вміннями та навичками саморегуляції; підвищувати самооцінку; обмінюватися інформацією з колегами (професійне спілкування); чітко визначати часові межі професійної діяльності; турбуватися про своє здоров'я, фізичний стан, зовнішній вигляд.

Одержано 17.04.2018

УДК 159.9:351.74(477)

Вікторія Олегівна ГУРОВА,

студентка групи ПЗдср-16-2 ХНУВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін факультету № 6 кандидат педагогічних наук Филипська В. І.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ

Органам Національної поліції відводиться одна з головних ролей у внутрішній політиці нашої держави по боротьбі зі злочинністю, захисту особистої безпеки, прав і свобод громадян, гарантованих Конституцією України. В даний час ця роль має особливе значення, адже рівень злочинності стає небезпечно високим.

У зв'язку з цим усе більш гострою стає проблема підвищення рівня професіоналізму кадрового складу органів Національної поліції. Складні умови роботи поліцейських можуть призвести до порушень у психічній діяльності працівників поліції, появи посттравматичних розладів, схильності до девіантної поведінки й професійної деформації, зростання конфліктності, агресивності тощо. Найчастіше така проблематика постає через недостатнє володіння певним набором знань і умінь.

Через те, що Національна поліція України є новим правоохоронним органом, в якому досвід психологічного забезпечення наразі практично відсутній, ми намагаємося запозичити його від інших країн.

У більшості зарубіжних країн система психологічного забезпечення діяльності поліції виглядає, як комплекс організаційно-психологічних психологоправових заходів, спрямованих на створення оптимальних умов для оперативно-службової діяльності поліцейських. Психологічне забезпечення поліції повинні здійснювати психологи – працівники служб психологічного забезпечення. Головними завданнями психологічного забезпечення зазвичай складаються зі здійснення професійно-психологічного відбору кандидатів на службу в поліцію, визначення їх психологічної готовності до правоохоронної діяльності, психологічна підготовка поліцейських до виконання своїх обов'язків та інше.

Так у багатьох країнах світу до кандидата в поліцію висувають такі вимоги, як 21 рік, перевіряється інтелект та освіта, темперамент і характер, здатність до професійного й особистісного розвитку тощо.

З положень статті 49 Закон України «Про Національну поліцію» виходить, що на службу в поліції можуть бути прийняті громадяни України віком від 18 років, які мають повну загальну середню освіту, незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, які володіють українською мовою. Тобто, будь-яка особа, яка досягла повноліття має право піти працювати до Національної поліції, що становить великою прогалиною у цьому законодавстві. Підготовка таких співробітників триває лише 3 місяці, через це, далеко не кожна особа може освоїти усі потрібні матеріали для цієї діяльності, такі працівники є необізнаними в даній сфері і вже через короткий проміжок часу ми стикаємося із певними особливостями цієї професійної адаптації.

На сторінках наукових видань пропонуються заходи підвищення ефективності діяльності поліцейських Національної поліції України: переглянути вік, з якого людина може стати майбутнім поліцейським та освіту; здійснювати спеціальне професійно-психологічне забезпечення їх професійної діяльності, спрямоване на здійснення ефективного професійно-психологічного відбору кандидатів на службу в поліцію, визначення їх психологічної готовності до правоохоронної діяльності, психологічну підготовку поліцейських до виконання своїх обов'язків, проведення психопрофілактичної роботи, надання поліцейським усебічної психологічної допомоги та впровадження в діяльність поліцейських сучасних психологічних технологій.

Одержано 17.04.2018

УДК 159.9

Кристіна Вікторівна ГАМАЮНОВА,

студентка групи ПЗдср-16-2 ХНУВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін факультету № 6 кандидат педагогічних наук Филипська В. І.

НАСИЛЛЯ В СІМ'Ї ТА ЗАХОДИ ЩОДО ЙОГО ПОПЕРЕДЖЕННЯ

Питання про насилля в сім'ї є актуальним і надзвичайно важливим для суспільства, тому що поширення проявів насилля в сім'ї руйнують гармонію і злагоду в родині та є передумовою виникнення злочинності в суспільстві.

Термін «насилля» у словнику української мови тлумачиться як: 1) примус, спонукання, утиск, тиск, застосування фізичної сили; 2) примусовий вплив на кого-небудь; 3) беззаконня.

Дії такого характеру супроводжуються агресією, приниженням та жорстокою поведінкою, супроводжуються повторюваністю множинних видів насильства (фізичного, сексуального, психологічного та економічного), які призводять до погіршення фізичного, психічного та соціального стану здоров'я особи чи кількох осіб, членів цієї родини.